

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 4/9/2017

Αριθμός απόφασης: 1799

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη

Τηλέφωνο : 2313-333245

ΦΑΞ : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από .../2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανή προσφυγή του . . του ... με Α.Φ.Μ. ..., κατοίκου Θεσσαλονίκης, επί της οδού ..., ΤΚ ..., κατά της με αριθμό .../...-2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μεταβίβασης ακινήτου έτους 2008 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ... και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση.

6. Την έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7' - Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από .../2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής του . . του ... με Α.Φ.Μ. ..., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό .../...-2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μεταβίβασης ακινήτου έτους 2008 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ... επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος διαφορά κύριου φόρου ύψους **6.402,15 €**, πλέον διαφορά δημοτικού φόρου 3% ύψους **192,07 €**, πλέον πρόσθετος φόρος ανακριβούς υποβολής ύψους **7.913,06 €**, ήτοι συνολικό ποσό **14.507,28€**.

Ο προσφεύγων με το με αριθμό .../...-2008 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης . . – ..., αγόρασε από την κατασκευάστρια εταιρία «Κοινοπραξία ... – ... & ΣΙΑ » (Α.Φ.Μ. ...) (Κτήμα ...) ένα αυτοτελές και διηρημένο διαμέρισμα, που βρίσκεται στην τοποθεσία «... » του Δήμου ... στο Δ.Δ. ... (...), στον πρώτο όροφο πάνω από τη με στοιχείο 24 Β κατοικία, εμβαδού 55,29 τ.μ. καθαρών και 58,03 τ.μ. μικτών και έχει ως παρακολούθημα μια αποθήκη στο ισόγειο της οικοδομής εμβαδού 1,88 τ.μ. και το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης σε ένα χώρο στάθμευσης αυτοκινήτου στον ακάλυπτο του αγροτεμαχίου 12,5 τ.μ. Με το παραπάνω συμβόλαιο οι πωλητές μεταβίβασαν και παρέδωσαν στον προσφεύγοντα το παραπάνω ακίνητο με δηλωθέν συνολικό τίμημα το ποσό των 58.047,72 €.

Σε εκτέλεση της με αριθμό-2011 Εισαγγελικής Παραγγελίας του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης κ. . . και βάσει της με αριθμό .../...-2011 εντολής ελέγχου, διενεργήθηκε διασταυρωτικός έλεγχος από το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος Περιφερειακής Διεύθυνσης Κεντρικής και Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης (Σ.Δ.Ο.Ε.) για τη διακρίβωση του πραγματικά καταβληθέντος τιμήματος αγοράς ερευνώμενου ακινήτου, που η παραπάνω εταιρία – κοινοπραξία κατασκεύασε και πούλησε σε ελεγχόμενο με την παραπάνω Εισαγγελική Παραγγελία φυσικό πρόσωπο.

Ειδικότερα, διενεργήθηκε επιτόπιος έλεγχος από το Σ.Δ.Ο.Ε. στην παραπάνω εταιρία – κοινοπραξία και διαπιστώθηκε ότι καταβλήθηκαν ποσά εκτός αυτών που αναγραφόταν στο συμβόλαιο, έχοντας προηγηθεί έρευνα στο Υποθηκοφυλακείο ... και στην μερίδα των ιδιοκτητών των αγροτεμαχίων που οικοδομήθηκαν και πουλήθηκαν από την παραπάνω εταιρία – κοινοπραξία, από την οποία διαπιστώθηκε το πλήθος και η ταυτότητα των μεταγεγραμμένων ιδιοκτησιών (κατοικιών). Δεδομένης της παραπάνω έρευνας και των στοιχείων που είχαν συλλεχθεί, ο έλεγχος επεκτάθηκε και στους υπόλοιπους αγοραστές ακινήτων που κατασκεύασε και πούλησε η παραπάνω εταιρία – κοινοπραξία, όπου μεταξύ άλλων ήταν και ο προσφεύγων. Από το σύνολο της έρευνας διαπιστώθηκε ότι ο προσφεύγων, αγοραστής της κατοικίας με στοιχείο 24 Β –Ο, κατέβαλε είτε σε τραπεζικούς λογαριασμούς της παραπάνω εταιρίας – κοινοπραξίας, είτε σε προσωπικούς τραπεζικούς λογαριασμούς των μελών που συμμετέχουν σε αυτή, τα ποσά των 130.000 Ευρώ, που

κατατέθηκαν είτε μετά από είσπραξη επιταγών, είτε με κατάθεση – μεταφορά, στους δύο (2) τραπεζικούς λογαριασμούς. Σύμφωνα με τα παραπάνω, ο έλεγχος διαπίστωσε ότι το συνολικό τίμημα του ακινήτου που πουλήθηκε με το με αριθμό .../...-2008 συμβόλαιο ήταν του ποσού τουλάχιστον των 130.000 Ευρώ και το συνολικό χρηματικό ποσό που πληρώθηκε και δεν μνημονεύθηκε στο παραπάνω συμβόλαιο ήταν του ποσού τουλάχιστον των 129.230 Ευρώ (130.000 Ευρώ - 770 Ευρώ).

Κατόπιν του με αριθμό πρωτοκόλλου .../...-2015 δελτίου πληροφοριών του Σ.Δ.Ο.Ε. που διαβιβάστηκε στη Δ.Ο.Υ. ..., εκδόθηκε η υπ' αριθμό .../...-2015 εντολή φορολογικού ελέγχου υποθέσεων φορολογίας κεφαλαίου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ... και συντάχθηκε η υπ' αριθμό από ...-2016 Έκθεση Ελέγχου για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 1521/1950 περί ΦΜΑ, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της ΠΟΛ. 1256/2013 και την παροχή οδηγιών με το υπ' αριθμό ΔΕΛ Α 1145101 ΕΞ/20-10-2014 έγγραφο της Γ.Γ.Δ.Ε. Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι η συνολική αξία του παραπάνω ακινήτου ανέρχεται στο ποσό τουλάχιστον των 129.230 Ευρώ. Σύμφωνα με τα παραπάνω και λαμβάνοντας υπόψη ότι η ανακρίβεια της με αριθμό .../...-2008 υποβληθείσας δήλωσης φόρου μεταβίβασης του ανωτέρω ακινήτου ανέρχεται στο ποσό των 71.135,03 Ευρώ (129.230 Ευρώ - 58.094,97 Ευρώ), ο έλεγχος προσδιόρισε το ποσό του οφειλόμενου φόρου με τον πρόσθετο φόρο ανακρίβειας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1521/1950, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παρ. 4 του Ν. 2523/1997, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 26 παρ. 1 και 2 του Ν. 3943/2011.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση άλλως την τροποποίηση της ανωτέρω προσβαλλόμενης πράξης, για το λόγο ότι σύμφωνα με την παρ. 1γ του άρθρου 58 του Ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 3 του Ν.4337/2015, συνάγεται ότι ο πρόσθετος φόρος ανακρίβειας έχει υπολογιστεί εσφαλμένα και θα πρέπει να ανέλθει σε ποσοστό 50% επί του ποσού του φόρου που αναλογεί στην ανακριβή δήλωση, εφόσον οι ανωτέρω διατάξεις είναι ευμενέστερες από αυτές που ορίζονται στο Ν.2523/97.

Επειδή, στο άρθρο 3 παρ. 7 του Ν.4337/2015 ορίζεται « α. Οι περιπτώσεις β'και γ' της παρ. 1 του άρθρου 58 του ν. 4174/2013 αντικαθίστανται ως εξής: β) είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) έως πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση, γ) πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση....» και στο άρθρο 7 του ίδιου νόμου ορίζεται : «1. Οι διατάξεις των παραγράφων 6, 7, 8 και 9 του άρθρου 3 του παρόντος, κατά περίπτωση, εφαρμόζονται για πράξεις προσδιορισμού οποιουδήποτε φόρου ή επιβολής προστίμου, τέλους ή εισφοράς που εκδίδονται από την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος και αφορούν φορολογικές υποχρεώσεις, περιόδους ή χρήσεις που λήγουν μετά τις

31.12.2013 ή υποθέσεις από 1.1.2014, για τις οποίες είχαν εφαρμογή από 1.1.2014 οι διατάξεις των άρθρων 58 και 59 του ν. 4174/2013, εφόσον η εφαρμογή τους συνεπάγεται ευνοϊκότερο καθεστώς για τον υπόχρεο».

Επειδή, το άρθρο 72 παρ. 17 του Ν. 4174/2013 ορίζει ότι : «Στις πράξεις καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου που εκδίδονται μετά την 1.1.2014 και αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως την 31.12.2013, εξακολουθούν να επιβάλλονται οι πρόσθετοι φόροι του άρθρου 1 του Ν. 2523/1997, όπως ίσχυε κατά φορολογία και χρήση...».

Επειδή, το άρθρο 5 παρ. 1 του Ν.1521/1950 όπως κυρώθηκε με το Ν. 1587/1950 ορίζεται ότι:.. «Ο φόρος μεταβίβασης που αναλογεί στο τίμημα μεταβίβασης που αναγράφεται στο συμβόλαιο, βαρύνει τον αγοραστή. Ο φόρος μεταβίβασης ο αναλογών επί της διαφοράς μεταξύ αξίας και του τιμήματος μεταβιβάσεως και οι προσαυξήσεις του άρθρου 9 του παρόντος βαρύνουν τον αγοραστή.....».

Επειδή, το άρθρο 9 του ανωτέρω νόμου καταργήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 2523/1997 και αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν. 2523/1997.

Επειδή στο άρθρο 1 παρ. 1, 2 και 4 του Ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: «1. Αν ο κατά τη φορολογική νομοθεσία υπόχρεος να υποβάλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεσή του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή φόρου:

α) υποβάλει εκπρόθεσμη δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί του οφειλόμενου με τη δήλωση φόρου για κάθε μήνα καθυστέρησης,

β) υποβάλει ανακριβή δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω της ανακρίβειας, για κάθε μήνα καθυστέρησης,

γ) δεν υποβάλει δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δυόμισι τοις εκατό (2,50%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω μη υποβολής δήλωσης, για κάθε μήνα καθυστέρησης.

2. Στο φόρο προστιθέμενης αξίας, στο φόρο κύκλου εργασιών και στους παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους, τέλη και εισφορές τα παραπάνω ποσοστά πρόσθετων φόρων ορίζονται σε ενάμισι τοις εκατό (1,50%) για την εκπρόθεσμη δήλωση, σε τρία τοις εκατό (3%) για την ανακριβή δήλωση και σε τριάνμισι τοις εκατό (3,50%) για τη μη υποβολή δήλωσης...

4. Ανακριβής δήλωση θεωρείται η δήλωση στην οποία μεταξύ του φόρου που προκύπτει με βάση τα όσα δηλώθηκαν με αυτή και του φόρου που καταλογίζεται υφίσταται διαφορά, ανεξάρτητα από την αιτία στην οποία οφείλεται αυτή. ... Στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων και στο φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας δεν θεωρείται ανακρίβεια της δήλωσης όταν η διαφορά μεταξύ της αξίας που δηλώθηκε και αυτής που προσδιορίστηκε με βάση το σύστημα των συγκριτικών στοιχείων

δεν υπερβαίνει το είκοσι τοις εκατό (20%). Σε περίπτωση ανακρίβειας των περιγραφικών στοιχείων των ακινήτων στη φορολογία κεφαλαίου γενικά και ανεξάρτητα από το σύστημα προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας αυτών, η δήλωση θεωρείται πάντοτε ανακριβής και επιβάλλεται πρόσθετος φόρος έστω και αν η διαφορά φόρου δεν υπερβαίνει το είκοσι τοις εκατό (20%).»

Επειδή στο άρθρο 2 παρ. 1 και 4 του Ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: «1. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων, που ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο υπολογίζονται κατ' αρχήν μέχρι την έκδοση της οικείας καταλογιστικής πράξης του φόρου. Ειδικά στην περίπτωση οριστικοποίησης της καταλογιστικής πράξης λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής, τα ως άνω ποσοστά πρόσθετων φόρων υπολογίζονται μέχρι το χρόνο οριστικοποίησης της πράξης. ... 4. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: α) το εξήντα τοις εκατό για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) το εκατόν είκοσι τοις εκατό για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος ή του φόρου που έχει επιστραφεί στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται. [Η παρ. 4 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ.1 άρθρου 26 Ν. 3943/2011]».

Επειδή στο άρθρο 3 του Ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και για τα τέλη, εισφορές και δικαιώματα υπέρ του Δημοσίου. Επίσης, οι ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται και για το τέλος εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης αεροδρομίων, την εισφορά υπέρ ΕΛΓΑ, την εισφορά δακοκτονίας, τα δικαιώματα του Δημοσίου από τα εισιτήρια εισόδου στα καζίνο και για κάθε τέλος, εισφορά ή δικαίωμα υπέρ τρίτων που αποδίδεται στις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες και η εκπλήρωση ή μη της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης ελέγχεται από αυτές».

Επειδή, οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν.2523/97 εφαρμόζονται για πράξεις προσδιορισμού οποιουδήποτε φόρου ή επιβολής προστίμου, τέλους ή εισφοράς που αφορούν φορολογικές υποχρεώσεις, περιόδους ή χρήσεις που λήγουν πριν τις 1/1/2014, δεν τίθεται θέμα αναδρομικής ισχύος διότι σύμφωνα με τα ισχύοντα στο φορολογικό δίκαιο, «**κατ' αντίθεση προς τα ισχύοντα στο διοικητικό δίκαιο, η καταλογιστική πράξη πρέπει να εκδίδεται, καταρχήν τουλάχιστον, με βάση τις σχετικές διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο γένεσης της φορολογικής ενοχής και όχι κατά τον χρόνο έκδοσης της.** Συνεπώς θα πρέπει να προσδιορίζεται ο χρόνος γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης έτσι ώστε να τύχουν εφαρμογής οι ισχύουσες κατά τον χρόνο αυτό σχετικές διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας... Φυσικά ο φορολογικός νομοθέτης δύναται να προβλέψει ρητά ως εφαρμοστέες διατάξεις τις ισχύουσες κατά τον χρόνο έκδοσης της καταλογιστικής πράξης (Κωνσταντίνος Φινοκαλιώτης, Φορολογικό Δίκαιο, Εκδόσεις Σάκκουλας 1999, σελ. 286 επ.)».

Για το ίδιο θέμα πάγια είναι και η θέση της νομολογίας των δικαστηρίων, ότι κρίσιμος χρόνος για την επιβολή του προστίμου είναι **ο χρόνος κατά τον οποίο συνέτρεξαν τα πραγματικά**

περιστατικά που θεμελιώνουν το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του και όχι ο χρόνος εκδόσεως της καταλογιστικής πράξεως. **Ο χρόνος δε αυτός αποβαίνει κρίσιμος όχι μόνον για την εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπουν την αντικειμενική υπόσταση της παραβάσεως, αλλά και των διατάξεων που καθορίζουν το ύψος του προστίμου** (βλ. ΣτΕ 2579/1998, 1748/2001, 4597/2005, 103-104/2006, 2514/2009 και ΣτΕ 3935/2012).

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος. Η φορολογούσα αρχή συνεπώς εξατομικεύει εξ απόψεως υποκειμένου και αντικειμένου τη φορολογική υποχρέωση, κατά δέσμια -κατ' αρχή- αρμοδιότητα, με βάση το σχετικό νόμο (ΣτΕ 3333/99). Συνεπώς, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι ο ένδικος πρόσθετος φόρος, αποτελεί λόγω του ύψους του, κύρωση «ποινικής φύσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ, δεν στοιχειοθετείται παράβαση της εν λόγω διάταξης (πρβλ. ΣΕ 3173/2014 Ολ., 2402/2010 επταμ).

Επειδή, εν προκειμένω, όπως προέκυψε από τον έλεγχο της Δ.Ο.Υ. ... στην με αριθμό .../...2008 υποβληθείσα από τον προσφεύγοντα δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, το πράγματι καταβληθέν τίμημα της μεταβίβασης του ακινήτου είναι μεγαλύτερο από το αναφερόμενο στο μεταβιβαστικό συμβόλαιο, ορθώς η φορολογική αρχή προβαίνει σε καταλογισμό του οφειλόμενου επιπλέον Φ.Μ.Α., επί της διαφοράς μεταξύ του δηλωθέντος και του πραγματικού τιμήματος, καθώς και πρόσθετου φόρου ανακρίβειας σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2523/1997.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με αριθμό .../...-2017 ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος . . του με Α.Φ.Μ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου -- Καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτου έτους 2008

Φόρος που αναλογεί (ΦΜΑ) με βάση την παρούσα απόφαση	6.402,15
Δημοτικός Φόρος Ν.Δ.3033/54 που αναλογεί με βάση την παρούσα απόφαση	192,07
Πρόσθετος φόρος ανακρίβειας 120% με βάση την παρούσα απόφαση	7.913,06
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ	14.507,28 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.